

ἐξετάζοντος τὸν ἄνθρωπον εἶνε ἁρμονία μεταξύ τόνου καὶ σχήματος ἅπερ πάντα κέκτῃται ἢ Σάρρα εἰς ἀνώτατον βαθμόν.

Πρὸ τίνος χρόνου ἢ Σάρρα Βερνάρ εἶχε νυμφευθῆ γνωστὸν τῷ Ἀθηναϊκῷ κοινῷ νέον τὸν Ἀριστείδην Δαμαλᾶν τέως ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν θίασον μεθ' οὗ περιῆλθε πολλὰ θεάτρα πολλὰς δρέψασα δάφνας ἐπιτυχίας.

Ἄλλ' ὡς γνωστὸν οἱ μεγάλοι ἄνδρες ἔχουν πάντοτε καὶ τὰς περιόδους τῆς δυστυχίας των, ἣν δὲν διέφυγε καὶ ἡ ἔσοχος αἰοιδὸς ἀπολέσασα ἐσχάτως τὴν περιουσίαν αὐτῆς συνεπέα πτωχεύσεως διευθυντοῦ θεάτρου τινὸς εἰς ὃν εἶχε καταθέσει τὰ χρήματά της.

Ἔτι δὲ ἐπειδὴ κατὰ τὸ λεγόμενον τὸ ἐν κακὸν ἐπιφέρει τὸ ἕτερον, ἢ Σάρρα Βερνάρ διεζεύχθη, ὡς ἔγραφον πρὸ τίνος αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, τοῦ συζύγου της ὅστις παραιτηθεὶς τοῦ σταδίου τοῦ ἠθοποιοῦ εἰς ὃ δὲν τῷ προσεμεϊδία ἢ δόξα κατετάχθη ὡς ἐπιλοχίας εἰς τὰ ἐν Ἀλγερίᾳ Γαλλικὰ στρατεύματα, ἐλπίζων ἐκεῖ ἴσως νὰ πραγματοποιήσῃ ἔνδοξα ὄνειρα.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΕΝ ΦΑΛΗΡΩ

Τῇ 27ῃ ἀπελθόντος Μαρτίου, ἐτέλεσεν ἐν Φαλήρῳ τὰ ἑγκαίνια τῆς ἐπανόδου της εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑορτῆ λησμονηθεῖσα εἰς τὸ χρονοδούλαπον τῶν αἰώνων, ἢ ἑορτῆ τῶν ἵπποδρομικῶν ἀγώνων.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη ἑορτῆ ἐφύη τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι, ἐνθα ὁ ἀπλοῦς ἀλλὰ βαρύτιμος ἐκ δάφνης Ἰστέφανος, τὸ ἔπαθλον τῶν ἵπποδρομικῶν ἀγώνων, διεφιλονεικεῖτο ὑπὸ τῶν ἐξοχωτέρων ἡρώων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ὑπ' αὐτῶν ἔτι τῶν βασιλέων. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος δ' αἱ ἵπποδρομικαὶ ἑορταὶ μετεδόθησαν καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, ὅθεν ὀψιαιτέρον παραληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἀνέδωκαν τὰς τελευταίας αὐτῶν κατὰ τὸν μεσαιῶνα λάμπεις μετὰ τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ ὁποίου, πεσόντος, ἠφανίσθησαν ἐπὶ τινὰς ἑκατονταετηρίδας. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς νεωτέρας ἱστορίας, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπελήφθησαν τὸ πρῶτον τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἐθίμου τῶν ἵπποδρομιῶν, συστήσαντες τὸ ἐν Νίου-Μάρκετ περίπυστον ἵπποδρόμιον, τὸ ἄριστον τῶν ἵπποδρομιῶν τῆς ὑψηλίου. Ἦδη δέ, κατὰ μίμησιν τῆς Ἀγγλίας, ἅπαντα σχεδὸν τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Ἀμερικῆς, εὐμοιροῦσιν ἵπποδρομιῶν, ἐν οἷς πάμπολλα ἑκατομμύρια φράγκων χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς βραβεῖα τοῖς νικηταῖς.

Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἵπποδρομιῶν παρ' ἡμῖν, ὑφ' ὄρους ἀναλόγους πρὸς τὰς νῦν περιστάσεις, ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ἣτις κατηρτίσθη κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους, σκοπὸν της συστάσεως αὐτῆς ἀναγράψασα τὴν ἐπιδίωξιν τῆς βελτιώσεως τοῦ γένους τῶν ἵππων καὶ τῆς ἀνα-

πτύξεως καὶ διαδόσεως τῆς πρὸς τὴν ἵππασίαν καὶ τὴν ἵππικὴν ἐν γένει κλίσεως.

Δι' ὃ καὶ ἐθέσπισεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἵνα τελῶνται δις τοῦ ἔτους, ἕαυ καὶ φθινόπωρον, ἀγῶνες ἵπποδρομικοί, τῇ ἰδίᾳ αὐτῆς ἐπιμελείᾳ.

Ἡ ἡμέρα τῆς 27ῆς Μαρτίου ἦτο, ὡς τόσαι ἄλλαι ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἐφετεινῆς ἀνοίξεως, ἀτυχῶς, λάθος παροραματικὸν ἐν τῷ ἔαρι, δραπέτις τοῦ φθινοπώρου.

Ὁ οὐρανὸς ἀπὸ πρωίας ἦτο σκυθρωπός, ὡς ἀνιῶν Ἀγγλος. Περὶ τὴν μεσημβρίαν δὲ ἤρξαντο καταπίπτουσαι ψεκάδες βροχῆς λεπτῆς, ἀλλ' ὀχληρᾶς καὶ ἀδιαλείπτου, ὡς αἱ βουλευτικαὶ ἀπαιτήσεις παρὰ τοῖς ὑπουργοῖς. Ἐν τούτοις, τὸ δημόσιον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, προκειμένου νὰ ἴδῃ τὸ ἐξαγγελισθὲν θέαμα τῶν ἵπποδρομιῶν, ἔδειξεν αὐτόχρομα ἀγγλικὴν ἰδιοτροπίαν. Καί, μεθ' ὅλον τὸ ὑπουλον τοῦ καιροῦ καὶ τὸ βρόχινον ράντισμα, ὁ σιδηρόδρομος ἀπὸ μεσημβρίας, ἀνθρωποχετὸς τεράστιος, ἤρξατο νὰ μεταβιβάσῃ ἢ κ' ἐξερεύγηται ἐπὶ τῆς φαληρικῆς ἀκτῆς κύματα ἀλεξιβροχόντα ἀνθρώπων, συνωστιζομένων καὶ σπευδόντων τῶν μὲν προνομιούχων νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐγερθείσης ὑπὸ τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας σημαιοστολιστοῦ ἐξέδρας, τοῦ δὲ πολλοῦ πλήθους παρατασσομένου περὶ τὸ κυκλοτερές στάδιον, ἐνθα φύρδην μίγδην ἴσταντο πρὸς τούτοις ἵππεῖς καὶ ὀχήματα, ἐκπληροῦντα χρέη θεωρείων, ἐξ ὧν ἀνυπόμονοι καθηλοῦντο ἐπὶ τὸ ἵπποδρόμιον διοπτροφόροι καὶ μὴ ὀφθαλμοὶ κυριῶν ἀβρῶν καὶ στιβαρῶν κυριῶν, διψῶντες θεάματος πρωτοφανοῦς. Καὶ ἤδη ἡ ἐξέδρα, οἱ περίεξ ἰσχυροὶ, ἢ ξυλίνη τοῦ σιδηροδρόμου γέφυρα, τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται τῶν ἐν Φαλήρῳ οἰκιῶν καὶ τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου ἔθριθον θεατῶν, ἐν οἷς οἱ κ. κ. ὑπουργοί, πάντα σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων ἐν σώματι· ἐξ ἄλλου δ' αἱ νεφέλαι, περιεργοὶ ἄτε γένους θηλυκοῦ, παρετάσσοντο ἐπὶ τοῦ ὑπερῶου τοῦ οὐρανοῦ, ἵνα περιεργασθῶσι θέαμα, εἰς ὃ εἶχον προσκαλέσει ἑαυτὰς παρὰ τὴν ἀδειαν τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας, ἀσχαλλούσης βεβαίως ἐπὶ τούτῳ.

Ἑλλανοδίκαί εἶχον ὀρισθῆ οἱ κ. κ. Χ. Γρίβας καὶ Ο. Barthe· σάρτερ, ἦτοι μέλλον νὰ δώσῃ τὸ σημεῖον τῆς ἀφιππεύσεως ὁ κ. Κ. Μωραϊτίνης καὶ ἐπὶ τοῦ ζυγίσματος τῶν ἀναβατῶν ὁ κ. Α. Α. Σουτσοῦς.

Τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν εἰς χρήματα βραβεῶν ἀνήρχετο εἰς 3,000 δραχμῶν, κατανεμομένων εἰς τρία βραβεῖα, καὶ ὧν 1000 προήρχοντο ἐκ τῆς Ἱππικῆς Ἑταιρίας, 1000 παρὰ τοῦ κ. Μ. Ῥάλλη καὶ αἱ λοιπαὶ 1000 παρὰ τοῦ Σιδηροδρόμου. Πρὸς δὲ τούτοις, κομψοτάτης τέχνης ὀρειχάλκινον ἀγαλμάτιον ὕψους 80 ὑφεκατοστομῆτρων, παριστῶν Ἐκατόντην θηρεύοντα ἰέρακα προσενεχθὲν ὑπὸ τῶν κυριῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὠρολόγιον χρυσοῦν καὶ ὄπλον κυνηγετικόν, χορηγηθέντα ἀμφοτέρω ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ ἵπποδρομῖαι, αἵτινες εἶχον διαιρεθῆ εἰς 6 τμήματα, ἤρξαντο ἀκριβῶς τῆ 2 1/2 μ. μ.

Καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἀγῶνος, ἦτοι τοῦ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΔΡΟΜΟΥ μετέσχον οἱ ἵπποι *Δαγοβέρ*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Στ. Μπουντούρης, *Νεφελέτζ*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Ἐμ. Βαλτατζής, καὶ *Βέης*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Γεώργιος Βαλτατζής, νικήσαντος τοῦ *Δαγοβέρ*.

Δεύτερος διεξήχθη ὁ ΕΠΙΠΕΔΟΣ ΔΡΟΜΟΣ τῶν ὑπαξιωματικῶν, καθ' ὃν διηγωνίσθησαν ἑννέα τοιοῦτοι, ἐξ ὧν νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ κ. Γιαρόπουλος, δεκανεὺς τοῦ πυροβολικοῦ.

Εἰς τὸν τρίτον ἀγῶνα, ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ, μετασχόντων τῶν ἵππων *Δαγοβέρ*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Γ. Βαλτατζή, *Νινούτσιο*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἐμ. Βαλτατζή, καὶ *Ταλισμάν*, οὗ ἐπέβαιναν ὁ κ. Α. Δ. Σούτσος, ἐνίκησε καὶ πάλιν ὁ *Δαγοβέρ*.

Τέταρτος ἐπῆλθεν ὁ ἀγὼν ὀκτῶ ὑπαξιωματικῶν εἰς ΔΡΟΜΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ, καθ' ὃν ἀναδείκνυται νικητὴς ὁ κ. Χριστοδούλου, λοχίας τοῦ ἱππικοῦ.

Κατόπιν εἰς τὸν ΔΡΟΜΟΝ ΜΕΤΑ ΦΡΑΚΤΩΝ μετέσχον οἱ ἵπποι *Ταλισμάν*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Α. Δ. Σούτσου, *Νινούτσιο*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἐμ. Βαλτατζή, καὶ *Δρόμων*, ἐπιβαίνοντος τοῦ κ. Ἀντωνιάδου. Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ νικᾷ ὁ *Ταλισμάν*.

Ἐκτος δὲ καὶ ὕστατος ἐξετελέσθη δρόμος ὑπὸ τῶν δύο νικησάντων κατὰ τοὺς προηγουμένους δρόμους ὑπαξιωματικῶν, καθ' ὃν ἀνεδείχθη νικητὴς ὁ κ. Χριστοδούλου.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ἢ στρατιωτικῆ μουσικῆ ἐκλήλει τῶν παρευρισκομένων τὰ ὕτα.

Περὶ τὴν 3 μ. μ. κατῆλθε δι' ἀμαξῶν καὶ ἡ βασιλικὴ οικογένεια, παραμείνασα ἄχρι τέλους τῶν ἵπποδρομιῶν.

Σημειωτέον ἐτι διὰ τὸ ἀκριβές, ὅτι μετὰ τὴν ἑναρξίν τῶν ἵπποδρομιῶν νεφέλαι τινές, αἱ διακριτικώτεραι φαίνεται, ἀπεχώρησαν, ἐπιτρέψασαι εἰς τὸν ἥλιον νὰ ἐπιτείλῃ καὶ αὐτὸς θεατὴς τῶν ἀγῶνων.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε, νομίζομεν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ σφίξωμεν συγχαίροντες τὴν χεῖρα τῶν φιλοτίμων ἰδρυτῶν τῆς Ἰππικῆς Ἑταιρίας, οἵτινες ἔθεντο ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τὸν θεμέλιον ἔργου, ὅπερ ἀναπτυχθὲν ἔξει πάνυ ὠφελίμους καὶ εὐεργετικάς τὰς συνεπείας.

Ἡ ΠΟΛΙΣ ΝΟΡΟΥΪΤΣ

Ἡ πόλις αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ μέγα ἔθνος τῶν Ἀγγλων, οὗ αἱ ἀπειράριθμοι κατακτήσεις ἐπεκτείνονται ἀπὸ τοῦ στομίου τῆς Μάγχης, ἔνθα καὶ αἱ Νορμανδικαὶ νῆσοι, ἕως τοῦ πορθμοῦ Γιβραλτάρ καὶ ἀπὸ τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν, ἔνθα ἡ Νέα Ζηλάνδη Αὐστραλία κ. λ., μέχρι τοῦ Οὐράνιου Κράτους.

Τὸ κλίμα τῆς Νόρουϊτς εἶνε ὑγιές καὶ καρποφόρον, κέκτηται δὲ καὶ λαμπρὰν φυσικὴν τοποθεσίαν, δι' ἣν πολλοὶ τῶν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Ἀγγλίας οἰκούντων μεταβαίνουσιν ἐκεῖσε πρὸς ἀναψυχὴν καθ' ἕκαστον ἔτος.

Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶνε ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ μεγαλοπρεπὴς μητροπολιτικὸς Ναός, ὅστις ἐθεμελιώθη τὸ 1096 ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Herbert καὶ ἐπερατώθη τὸ 1191 μ. Χ. Τὸ κωδωνοστάσιόν του Νορμανδικῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἶνε 287 ποδῶν ὕψους.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἐστημένων ἀγαλμάτων διακρίνονται τὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων, ὑπὸ δὲ τὴν ὀροφὴν ὑπάρχουσι 328 ἀνάγλυφα ἀποτελοῦντα ὀλόκληρον σειρὰν τῆς ἱερᾶς ἱστορίας ἀπὸ τῆς δημιουργίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς κρίσεως.

Ἡ πόλις Νόρουϊτς κατοικεῖται ὑπὸ 83,000 ψυχῶν, ὑπάρχουσι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἐργοστάσια ἐπιουργεῖων.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΦΛΩΜΠΕΡ

Τὴν νύκτα τῆς 27ης Ἀπριλίου, πρὸ δύο ἐτῶν ἀκριβῶς, ἐν τῇ μικρᾷ οἰκίᾳ τοῦ Croisset, ἦν τόσον ἡγάπα καὶ ἐν ἡ συνήρχοντο οἱ πιστοὶ καὶ ἐνθερμοὶ αὐτοῦ θαυμασταί, παρέδιδε τὴν ὑσάτην πνοήν, τοὺς τελευταίους τῆς καρδίας του λόγους ὁ Gustave Flaubert, ὁ συγγραφεὺς τῆς *Madame Bovary*, τῆς *Salambo*, τοῦ Πειρασμοῦ, τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου.

Ὁ Flaubert ἦτο κάτοχος ἀπιστεύτου πολυμαθείας, ἣς μικρὰν μόνον ἰδέαν δίδει ἡ *Salambo*, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ ἱερογλυφίᾳ καὶ τῇ ἀναγνώσει τῶν χειρογράφων. Ἐγνώριζε τὸ πᾶν! Ἐγνώριζεν ὅλας τὰς γλώσσας μετὰ τῶν διαλέκτων τῶν.

Ὁ τρόπος δὲ μεθ' ὃν εἰργάζετο ἦτο περίεργος.

Ἡρέσκετο γράφων ἐπὶ ἀναλογίου ὁμοίου μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο οἱ μουσικοὶ πρὸς εὐχερεστέραν ἀνάγνωσιν. Ἔθετεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ χειρόγραφόν του, ἔπειτα δὲ ἔγραφε διὰ τοῦ ὠραίου χαρακτηρῶς του φράσιν τινά, μίαν μόνην. Τότε ἤναπτε σιγάρων, ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλινητῆρος καὶ θεώρει τὴν φράσιν του. Μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς τετάρτου διέγραφε περιττὴν λέξιν, εἰς τὸ δεύτερον τέταρτον ἀνεπλήρου ἀκατάλληλον, εἰς τὸ τρίτον διέγραφε τὸ ἥμισυ τοῦ γραφέντος καὶ εὗρισκεν ἄλλας ἐκφράσεις.

Ἐπειδὴ εἰργάζετο καθ' ἅπασαν τὴν ἐβδομάδα δὲν ἡγάπα νὰ δέχεται ἐπισκέψεις. Τὴν Κυριακὴν ὅμως ἡ οἰκία του ἦτο ἀνοικτὴ εἰς ὅλους. Ἦτό τις βέβαιος περὶ τὴν 2^{ην} ὥραν μ. μ. ν' ἀπαντήσῃ τοὺς πιστοὺς του πορευομένους τὸν Zola, τὸν Tourgueneff καὶ ὄλην τὴν σχολὴν. Εἴκοσιν ἐφημερίδες ἐκείντο διεσπαρμέναι. Ἐπέκρινον τὰ κυριώτερα ἄρθρα καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐβδομάδος, ἢ δὲ φιλολογία καὶ μόνη ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν συνδιαλέξεων.

Ἀλλὰ νῦν διερχόμενός τις ἐκ τῆς οἰκίας του, ἦτις ἔκτοτε ἐκαλύφθη ὑπὸ πένθους, δὲν ἀκούει πλέον τὴν ἠχηρὰν φωνὴν του, τὸν γέλωτά του, τοὺς πυρετώδεις λόγους του, δὲν βλέπει πλέον τὸν οἰκοδεσπότην ἐνδεδυμένον μπλοῦζαν νὰ διατρέχῃ τὰς ὁδοὺς τοῦ κήπου του, ὁμοιος πρὸς ἀπόμαχον ἀξιωματικὸν τοῦ ἱππικοῦ, σταματῶν ἐμπροσθεν πεφυτευμένου μέρους ἢ ἀνασηκόνων δεινῶν δένδρων. Ὁ θάνατος κατέλαβε τὸ Croisset, ἡ ψυχὴ τοῦ τόπου ἐξηφανίσθη.